

γαλύνθησαν. Εἰς δύο λεπτά, ἡ πνοὴ κατήντησε βραδέως καὶ ἀσθενής. Εἰς τρία λεπτά, ἐσμικρύνθησαν μὲν αἱ κόραι, ἀλλὰ μετεβαλλόντο ἀδιακόπως. Μετὰ ἐννέα λεπτά, κενώσεις τροφῆς τὰ συμπύματα ἠλαττώθησαν, καὶ τὸ ζῶον ἐδοκίμασε νὰ περιπατήσῃ. Μετὰ 10 λεπτά ἐβάλλθησαν ἐπὶ τῆς γλώσσης τοῦ δύο ῥανίδες ἐλαίου. Ἀμέσως ἡ πνοὴ τοῦ ἐγένετο ἀγωνιαστικὴ, αἱ γνάθοι ἐφρόσκωσαν, αἱ δὲ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν ὑπερπλατύνθησαν. Εἰς 12 λεπτά αἱ κόραι ἐγιναν φυσικώτεραι· ὀλίγος ἀφρὸς εἰς τὸ στόμα· τὸ ζῶον ἀκόμη ἔκειτο πλάγια· τώρα ἐβάλλθη ῥανὶς ἐλαίου εἰς ἕκαστον μυκτῆρα τοῦ. Ἡ ἀγωνία τῆς πνοῆς ἤξησεν, αἱ γνάθοι ἐκλείσθησαν. Ἐντὸς 22 λεπτῶν δὲν ἐγινε μεταβολὴ οὐδεμίαν· ἠνοίξαμεν τὰς σιαγόνας τοῦ, καὶ τοῦ ἐτρίψαμεν μὲ πέντε ῥανίδας ἐλαίου τὴν γλῶσσαν. Εἰς ἓν λεπτόν αἱ κόραι ἐπλατύνθησαν ὑπερβολικῶς, μὲ σφοδρὸς σπασμούς· εἰς ἓν ἡμισυ, δοκίμασας νὰ περιπατήσῃ, ἔπεσεν. Εἰς τρία λεπτά οἱ ὀφθαλμοὶ ἀνεστράφησαν, οἱ δὲ σπασμοὶ ἐξήκολούθουν. Εἰς ἑπτὰ λεπτά ἐφανῆ ἐπὶ τοῦ στόματος ὀλίγος ἀφρὸς. Μετὰ 40 λεπτά αἱ ἐμπνεύσεις δὲν ἦσαν τόσον βαθεῖαι, οἱ σπασμοὶ δὲν εἶχαν μετριάσειν, ἡ δύναμις ἤδη ἐξέλειπεν. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης κατέκειτο ὑπὲρ τὴν ἡμίσειαν ὥραν εἰς τὴν αὐτὴν σχεδὸν κατάστασιν· ἡ δύναμις βαθμηδὸν ἠλαττοῦτο, καὶ, ἐπειδὴ δὲν ἦτον ἐλπίς νὰ ἀναλάβῃ, ἐθανατώσαμεν αὐτόν.

Πιθανόν, —ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτὸς ἰατρός, — νὰ με κατηγορήσωσιν ὡς ἀπάνθρωπον διὰ πειράματα, ἐπάνω εἰς ἀβόητα μάλιστα ζῶα, γινόμενα μὲ δηλητήριον τόσον ὀδυνηρὸν καὶ ὀλεθρῶν ἐνεργούν, ὡς τὸ ἐλαιον τοῦ καπνοχόρτου· καὶ τῶντι ὁμολογῶ τὸ δίκαιον τῆς κατηγορίας, ἐὰν αὐτὰ τὰ πειράματα ἐγίνοντο χάριν περιεργείας ἀπλῆς, χωρὶς σκοποῦ καὶ εὐλόγου ἐλπίδος νὰ κατασταθῶσι χρήσιμα εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, καὶ νὰ παρακινήσωσι τοῖς ἀπλοῦς ν' ἀπέχουσιν ἀπὸ τὴν ῥυπαρὰν ταύτην καὶ βλαπτικὴν συνήθειαν. Ὀλίγοι βέβαια ἤθελαν ἰδεῖν ἐκουσίως ὑπὲρ τὸ ἐν τοιοῦτου εἶδους πείραμα, ἐὰν δὲν ἠλπίζαν ὀφελός τι.

Ἔπεται ἡ συνέχεια.

ΠΡΩΤΗ ΚΟΡΤΩΝ.

ΣΤΕΡΕΥΕΤΑΙ ἀκόμη ὁ πολίτης τοὺς καρπούς τῶν ἰδίων κόπων, ὅταν ἀναγκάζεται νὰ ἐορτάσῃ συχνά. Αἱ ἐορταὶ ἐγιναν εἰς ἀναπαυσιν τῶν κόπων, ἀνάπαυσιν ἀναγκαίαν εἰς τὸν κοπιῶζοντα, διὰ νὰ μὴ ἐξαντλήσῃ τὰς σωματικὰς τοῦ δυναμείας. Ἄλλ' εἶναι ὄχι μόνον ἄδικον, ἀλλὰ καὶ γελοῖον, νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ἀναπαύεται, ὅταν αὐτὸς δὲν αἰσθάνεται χρεῖαν ἀναπαύσεως. Ἐὰν τὸ, Οὐ σχολὴ δούλοισι, ἐγινε παροιμία τῶν τυράννων, δὲν εἶν' ὀλιγώτερον τυραννικὸν νὰ βιάζεται ὁ πολίτης νὰ σχολάζῃ, ὅταν εἰς αὐτὸν συμφέρῃ νὰ ἀσχολῆται. Τοιαύτη βία ὄχι μόνον δεσμεύει ἀνόμως τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πολίτου, ὄχι μόνον

στερεῖ καὶ αὐτὸν καὶ ὅλην τὴν πολιτείαν ἀπὸ τὰ κέρδη τῆς ἐργασίας τοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸν παρακινεῖ εἰς πράξεις κακὰς, μὴ δυνάμενον νὰ ἀσχολῆται εἰς τὰ καλὰ. Τὰ καπηλεῖα καὶ τὰ πορνοστάσια τὰς ἐορτὰς μάλιστα γεμίζονται.

Στερεῖται ἀκόμη ὁ πολίτης τοὺς καρπούς τῶν κόπων τοῦ, ὅταν οἱ ἄρχοντες τῆς πολιτείας συγχωρῶσι δημοσίως τὰ παικτήρια, τὰ ληκτήρια, καὶ ὅλα ὅσα ἡ Πολιτικὴ, χωρισμένη ἀπὸ τὴν Ἠθικὴν, ἐπενόησε, διὰ νὰ αὐξάνῃ τοὺς φόρους, τῶν ὁποίων ἡ ὑπερβολὴ προοδεύει πάντοτε, ἢ συνοδεῖ τὴν φθορὰν τῶν ἡθῶν. — ΚΟΡΑΗΣ.

ΜΑΝΘΑΝΟΜΕΝ ἀπὸ τὸ Πεκίνον, ὅπου ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ Μεγάλου Πέτρου ὑπῆρξαν ἱεραπόστολοι τῆς Γραικορωσικῆς ἐκκλησίας, ὅτι ὑπὲρ τὰς 300,000 Σινῶν ἐνηγκαλίσθησαν τὴν Χριστιανικὴν πίστιν· ἐφαίνετο δὲ ὅτι πᾶς διωγμὸς τῶν Χριστιανῶν ἐμελλε νὰ παύσῃ ἐντὸς ὀλίγου. Λέγεται ὅτι καὶ ὁ ἴδιος αὐτοκράτωρ, ἐξετάσας τὸν Χριστιανισμὸν, ὑπολήπτεται αὐτόν, ἂν καὶ καταρχὰς τῆς βασιλείας τοῦ πολλὰκις ἐχύνετο αἷμα Χριστιανικόν. Οἱ κατὰ Χριστιανῶν αὐστηροὶ νόμοι ὑπάρχουν τώρα μόνον ἐπὶ χαρτίου, ἢ δ' ἐκτέλεσις αὐτῶν ἐπιτρέπεται εἰς Μανδαρινούς εὐνοϊκοὺς πρὸς τὸν Χριστιανισμὸν. Ὁ νόμος τοῦ 1836, μολοντί κατὰ τὸ γράμμα ἐφηρμόζετο εἰς ὅλους ἐξίσου τοὺς Χριστιανούς, ἀπέβλεπεν ὅμως τοὺς Ἄγγλους μόνους, τῶν ὁποίων οἱ Σῖναι ἤρχισαν νὰ φοβῶνται τὴν πολιτικὴν δύναμιν.

Εἰς συνεδρίασιν τῆς Παρισινῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἠθικῶν καὶ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν ἀνεγνώσθη κοινοποίησις περὶ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ῥωσσίας, ἐκ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ῥωσσίας ἀναβαίνουν εἰς 61,000,000, ἐκτὸς τῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης στρατευμάτων, καὶ τῶν Καυκασίων ἐπαρχιῶν. Ὁ δὲ πληθυσμὸς τῆς Ῥωσικῆς Πολωνίας εἶναι 4,200,000.

ΚΑΤΑ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν, τὴν γενομένην πρὸς τὰ τέλη τοῦ 1837, ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς Πρωσσίας ἀνέβαινεν εἰς 14,098,125 ψυχάς. Ἐκ τούτων ἦσαν Διαμαρτυρόμενοι 8,604,748, Λατῖνοι 5,294,003, Ἰουδαῖοι 183,578, οἱ δὲ λοιποὶ, Γραικοὶ, κτλ.

ΝΕΑ ἡπειρος ἀνεκαλύφθη πρὸς νότον τῆς Μεσημβρινῆς Σχετλανδίας ἀπὸ τὰ Γαλλικὰ πλοῖα τὰ διευθυνόμενα παρὰ τοῦ κυρίου d' Urville· μ' ὅλον δὲ τὸ ἐκ τοῦ πάγου ἐμπόδιον ἐξετάσθησαν καὶ τεσσαράκοντα λεῦγα αὐτῆς.

ΔΙΑ τὸν ὀβελίσκον, τὸν ὁποῖον εἰς τὸ 1833 μετεκόμισεν ἡ Γαλλικὴ κυβέρνησις ἀπὸ τὰ εἰρήπια τῶν Αἰγυπτιακῶν Θεβῶν εἰς τοὺς Παρισίους, ἐδαπάνησεν 1,700,000 φράγκα.